

Forslaget ved den første givne Leilighed. Den daværende Forsvarsminister udtalte nemlig, at han erkjendte, at det omhandlede Lovforslag burde have foreligget i Forbindelse med Lønningsslovene, og, naar dette ikke var skeet, laa det alene i, at Krigs- og Marineministeriets Kræfter havde været i den Grad optagne, at det ikke havde været muligt. Ministeren fremførte ved samme Leilighed en Udtalelse, som jeg troer, man maa yde al Anerkjendelse, nemlig den, at, naar Regjeringen havde forelagt et Lovforslag, gjaldt det ikke for en Minister om derved at skyde Ansvaret fra sig, men om at føre Forslaget tilende, hvorledes det saa end vilde blive. Jeg troer, at turde forudsætte, at der hverken med Hensyn til selve Spørgsmaalet eller til de af den daværende Minister udtalte Betragtninger kan gjøre sig nogen synderlig Meningsforskjel gjældende, og jeg antager, at den nuværende Minister ganske slutter sig dertil. Jeg anseer nemlig det omhandlede Lovforslag for at være af den Slags Arbejder, som ifølge deres Natur ligefrem bør gaae i Arv fra den ene Minister til den anden. De Forventninger, man havde om at see dette Lovforslag forelagt i denne Samlings Begyndelse, ere imidlertid ikke gaaede i Opsyldelse, og skjøndt de Udtalelser, vi hørte af den høitagtede Conseilspresident ved Rigsdagens Aabning, ganske vist ikke udelukke Muligheden af, at det endnu kan skee, lade de dog kun et meget ringe Haab tilbage derom. Vi have seet ikke saa saa Lovforslag igjer opstaae i denne Samling, og deriblandt flere, som jeg virkelig ikke anseer for at være paatrængende nødvendige; men det Lovforslag, jeg her har omtalt, og som skulde bøde paa de meget ubelagte Forhold, der nu allerede i en lang Aarrække have hvilet tungt paa de militære Underklasser, kan ikke henregnes til dem, der ikke ere paatrængende nødvendige. Jeg tør mene, at det denne Gang hverken har været Mangel paa Tid eller paa Kraft, som har foranlediget, at Lovforslaget ikke er fremkommet, og det er mit Ønske om at lære Regjeringens Hensigt med Hensyn til dette Lovforslag at kjende, som har foranlediget mig til at stille følgende Forespørgsel til den høitagtede Krigs- og Marineminister:

Agter den høitærede Minister i en nær Fremtid at gjenoptage „Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige, samt de med disse Classer Eigestillede af Hæren og Søværnet og om Invalidforsørgelsen?“

Krigsministeren og Marineministerens ad interim.

Jeg skal begynde med at udtale, at jeg fuldkommen er af samme Anskuelse, som den tidligere Krigs- og Marineminister, hvad angaaer dette Lovforslags Nødvendighed og Hensigtsmæssigheden af at see det snarligt vedtaget; men jeg tror blot at behøve at henvise til Behandlingen af dette Lovforslag i den forrige Samling, for at ærede Medlemmer ville kunne forstaae, at jeg har havt nogen Betænkelighed ved at fremkomme med det i denne Session. Det er ganske vist ikke Mangel paa Tid eller paa Kræfter, der har bragt mig til den Beslutning ikke nu at fremlægge Lovforslaget, thi det Lovforslag, som ifjor blev forelagt her for det høie Thing, var Frukten af en meget nølagtig og moden Overveielse og Undersøgelse, ligesom jeg ogsaa troer, at man tør udtale, at det var et godt og vel udarbejdet Lovforslag. Den forrige Krigs- og Marineminister fremhævede ved Lovforslagets Indbringelse, foruden Hensynet til selve de paagjældende Underklassers Stilling og Hensynet til deres Interesse, ogsaa en anden Grund til at indbringe det, nemlig den, at der ved Hærløven og Løven om Søværnets Ordning var foretaget saadanne Forandringer i Benaævnelserne af de forskjellige Bestillinger og Embeder i disse Classer, og en saadan deelviis Omordning af dem, at man havde nogen Vanffelighed ved at hjælpe sig med den hidtil gjældende Pensionslov af 9de April, 1851. Det er ganske vist, at de forandrede Benaævnelser og denne Omordning have vanffeliggjort Beregningen af Underklassernes Pensionering, men Vanffelighederne have dog ikke været af en saadan Betskaffenhed, at man ikke har kunnet anvende Pensionsloven, eller ikke har kunnet komme til en nogenlunde tilfredsstillende Pensionering af Underklasserne efter den gamle Lov, idet man ved Smødelommen fra Finantsministeriets Side har kunnet give de ældre